

[Steen.]

særdelen god Forretning at drive Biografteater, og det er det i Sandhed ogsaa for de nogle og tredive Teatres Vedkommende, om hvis Indtægter og Fortjenstmuligheder der her er givet Oplysning, men det er kun nogle og tredive af de 350 Biografteatre, der findes her i Landet, og vil man derfor, som man naturligt maa gøre det, danne sig et Billede af Helheden, som er et Udtryk for Virkeligheden, saa bør man tage med ind i dette Billede de mindst 100 Teatre Landet over, som ligger paa meget, meget smaa Indtægter — jeg vil uden at have Tallene, dem kan vi jo let skaffe os, anslaa det til Indtægter, der ligger mellem 1 000 og 2 000 Kr. — dernæst igen et meget betydeligt Antal, der ligger med meget smaa Indtægter. Alt dette bør man tage med for at faa det rigtige Helhedsbillede frem, og jeg ønsker derfor at sige, at saa rimeligt og velbegrundet Forslaget om Afgifter af de store Indkomster er, lige saa rimeligt vil det være — naar vi nu tænker saa kærligt paa de rige eller beklager de rige saa stærkt, som Indstillingen nu er til — da heller ikke helt at glemme de fattige i det Forhold, vi her behandler.

Der vil være rimelig Anledning til nu, da Loven tages op til Gennemgang og Revision, at skabe bedre Arbejdsvilkaar for de mange uhyre vanskeligt stillede Teatre, som har faaet tildelt og har paataget sig den Opgave at fremvise Films for Befolkningen i de Egne, hvor disse Teatre nu engang er placeret. Og dette vil meget let kunne lade sig gøre, bl. a. ved at ophæve den gamle Afgiftsskala fra den nugældende Lov, som er ført med over i det Lovforslag, der her behandles, og hvorefter der for Bevillingen svares Afgifter varierende fra 150 til 5 000 Kr. De 5 000 Kr. tror jeg nu nok, de fleste har søgt at undgaa; i hvert Fald svares de næppe i noget større Tal, for man kan godt komme op paa et meget stort Antal Forestillinger og endda holde sig til de 2 500 Kr. Men strøg man denne Skala, vilde det intet som helst betyde for de store Teatre, for de 2 500 Kr. skal efter det System, man nu bygger paa, alligevel trækkes fra. Derimod vilde det være en betydelig Hjælp for de smaa Teatre, som har meget, meget begrænsede Indtjeningsmuligheder, hvis de kunde slippe for den Bevillingsafgift paa de hundrede Kroner, det for deres Vedkommende drejer sig om.

Endelig er der et enkelt Spørgsmaal, som ingen andre har beskæftiget sig med, men som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Det er den Stilling, som Enkerne efter de

Mennesker, man har meddelt Bevilling, i Øjeblikket har, og den, som de, under Forudsætning af Lovforslagets Gennemførelse, fremtidig vil faa. I Øjeblikket er Forholdet det, at saafremt Bevillingshaveren har drevet Teatret i 10 Aar, gaar Enken ind i hans Rettigheder.

Det gaar man i det foreliggende Lovforslag bort fra, og man erstatter det med nogle Ord om, at Indtægterne efter § 27 ogsaa kan anvendes til Støtte for Enker; det er meget løst og ikke særlig betryggende, sammenlignet med Enkernes Stilling i Øjeblikket. Den grædende Enke med det mørke Slør vil jeg gerne forskaanes for i Fremtiden ogsaa i denne Forbindelse; jeg vil derfor finde det rimeligt, at der ved Afløsning af det nuværende System, hvis Afløsning jeg intet har imod, sikres Enkerne efter Bevillingshavere en Understøttelse, der kunde staa i et vist Procentforhold til den Indtægt, som hendes Forsørger havde haft efter den Lov, der gjaldt paa det Tidspunkt, da Forsørgeren faldt bort.

Enkeltheder, som der jo er mange af, skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa ved første Behandling. Jeg har Erfaring for, at det har man tidt ikke andet end Besvær og Ulejlighed af senere; dem vil jeg hellere tage under eet og sige om dem, at jeg over for dem forbeholder mig Forhandlingsfrihed under den kommende Udvalgsbehandling.

Jeg tilsiger vor Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse paa det Grundlag, at Bevillingssystemet opretholdes, at der skaffes Sikkerhed for det, der i § 2 har fundet Udtryk med Hensyn til, hvem der kan faa Bevillingerne, og at de kulturelle og andre Formaal, som man i øvrigt ønsker at støtte, støttes gennem de indkomne Beløb, at der skabes gunstige Arbejdsvilkaar for de vanskeligt stillede Teatre, at Enkernes Stilling gøres mere betrygget, og at dette muliggøres ved en Afgift paa de meget betydelige Indtægter, som Diskussionen hidtil har drejet sig om.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Ved Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 122 af 4. April 1928 om Statstilskud til anerkendte private Seminarier,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelt.